

Ksenija Abramović: „Evo me“

Poštovani sugrađani, dragi gosti, srdačno vas pozdravljam. Zadovoljstvo mi je što večeras imam priliku sudjelovati u predstavljanju knjige „Evo me“, autorice Ksenije Abramović, utemeljiteljice Laudato televizije.

Postoje ljudi koji, čega god da se dotaknu, svojim predanim radom sve pretvaraju u zlato, poput vrijedne pčele koja od cvijeta do cvijeta brižno prikuplja nektar. Jedna od takvih osoba jest i Ksenija Abramović, autorica autobiografske knjige simboličnoga naslova „Evo me“. No ovo nije klasična autobiografija, već osobno svjedočanstvo o tome kako Bog vodi kroz život čovjeka koji mu se odazove.

Autorica u knjizi prikazuje vlastiti životni put, od krila vlastite obitelji, preko školovanja i profesionalnog sazrijevanja, pa sve do poduzetničkog iskustva, prožet neizmjernom snagom duha. Upravo ta snaga duha, proizašla iz slomljenog srca u djetinjstvu i naglog sazrijevanja, bila je temelj njezina izrastanja u uspješnu, neovisnu i, prije svega, kreativnu ženu koja nije zaboravila svoje slavonske korijene. Njezina gotovo zapanjujuća snaga, koja je vidljiva na gotovo svakoj stranici knjige, nije proizašla iz životne sigurnosti, nego iz potrebe da se ide dalje unatoč svemu, suočavajući se sa svim preprekama koje životni ciklus stavlja pred čovjeka. Ovdje nije riječ o feminističkom diskursu, već o svjedočanstvu vjere u Boga koji vodi i onda kada čovjek ne vidi put.

Jednostavnim, a istodobno slikovitim stilom, autorica čitatelju približava svoje intimne misli, poslovne preokupacije, želje, strahove i planove te životni put kojim je kročila, ne znajući uvijek kamo je vodi, ali znajući Komu pripada. Brojni odlomci potkrijepljeni su citatima iz Svetog pisma koji čitatelju pomažu prepoznati tragove Božjega djelovanja u suvremenom razdoblju.

Središnja misao knjige sadržana je upravo u naslovu „Evo me“. To je odgovor žene koja je bila spremna poslušati glas u svome srcu, iako nije znala kamo će je odvesti. Ksenija ga je prije dvadeset godina prihvatila i bez kolebanja odgovorila: „Evo me.“ Tijekom svih tih godina imala je hrabrosti ostati uz Boga, bez velikih riječi, ustrajna u svome pozivu koji je sa sobom nosio veliku odgovornost. No, kako i sama naglašava, upravo je malim koracima ostvarila izniman uspjeh, naučivši da vodstvo nije odraz snage, nego prije svega priznanje vlastite slabosti. Kroz vlastito životno iskustvo govori o vjeri koja se ne temelji na tome da čovjek uvijek ima sve odgovore, nego na spremnosti da svaki sljedeći korak, od onog upornog poziva i glasa u srcu, preko brojnih nepredviđenih prepreka i iskušenja, pa sve do ostvarenja cilja, povjeri Bogu.

Autorica osobito ističe male korake poslušnosti, povjerenja i predanja Bogu. Stoga svaka prepreka na putu nije nepremostiva ako se čista srca preda Bogu. Kroz cijelu se knjigu provlači njezin osobni odnos prema Bogu, u čijem je oblikovanju, kako i sama ističe, važnu ulogu imala njezina baka. Njezin životni put nije bio unaprijed zacrtan niti lišen strahova, bolesti i neizvjesnosti.

Dapače, upravo su se kroz takve životne trenutke postupno oblikovali njezina odluka i spremnost da prihvati svoje poslanje, koje će naposljetku dovesti do pokretanja portala Laudato, a potom i do nastanka i razvoja obiteljske Laudato televizije, koja njeguje vrijednosti odnosa prema Bogu, čovjeku, Crkvi i domovini. Laudato televizija nije uobičajeni medij, već obitelj koja se neprestano širi, koja se ne srami križa i ne relativizira vjeru. U knjizi autorica predstavlja donatore, suradnike i urednike programa, nastojeći ih približiti čitateljima i istaknuti njihov doprinos radu Laudato televizije. Predstavlja i brojne druge osobe koje su svojim radom, znanjem i predanošću pridonijele tome da Laudato televizija putem malih ekrana uđe u domove i srca gledatelja diljem Hrvatske, Bosne i Hercegovine, ali i svijeta, osobito među hrvatskim iseljeništvom. Laudato televizija nije zamjena za Crkvu, već njezin glas, osobito za sve one bolesne koji u nju ne mogu poći.

Premda je imala posložen život, financijsku sigurnost, uspješnu karijeru, vlastitu informatičku tvrtku, pa čak i umjetničku galeriju naziva Laudato, nije bilo dovoljno. Tražila je dublji smisao života. Nutarnji glas koji je osjetila 2006. u svome srcu bio je prekretnica. Veliki dio svoje imovine rasprodala je kako bi Laudato televizija nastala, razvijala se i postala ono što je danas. Za ovakve životne odluke potrebna je neizmjerena hrabrost i vjera u cilj koji je ostvariv ako u njega istinski vjerujemo.

Stoga Kseniji Abramović od srca čestitam na ovom vrijednome uratku, a vama, dragi gosti, preporučujem da pročitate ovu nadasve inspirativnu knjigu.